

REGULÓ.

Pesten vasárnap július 29^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Népszokás a' szépség ügyében.

Egy nagy tekintetű férjfiú a' szokást földi istennének nevezé, a' szépség varázs erejű ideálját pedig a' leghatalmasabb bálványnak. — Ne csudáljuk tehát, ha oly szoros kapcsolatban sejtjük e' rokon testvéreket, — 's hogy bűvös szépnemünk piperés leányai, hódolatuk hebizonyításaul, oly buzgón tömjéneznék nekik.

A' szépség észfogásának megalapítása számos vitát támasztott már a' tudósok között; — de többet a' tetszeskedés után induló szépek körében. — A' kedvély hatalmas felsősége a' természet miveiben is lel hiányt, — 's ezt inyeként mesterkéltségekkel alakokkal váltja-fel. Így (hogy tárgyamhoz képest céloimtól el ne tévedjek) már a' külső képződésnek különféle benyomása van. A' Francziák gömbölyeg — a' Juraiak leginkább hosszas arcokat kedvelnek. Chinában emelt, magas agy, hosszú köröm, fekete fog, kisdudor láb, összes jegyei a' szépségnek; Asztrakanban pedig széles homlok, mellyet a' Karaibok Amerikában szokatlanul lenyomnak, némelly kanadi lakók pedig teke formára, más vadak hegyesre, a' Marahoniak végre négyszegűre alakítanak.

Az Indoknál többnyire fekete fog és feje haj diszlik. A' Krim félszigetiek hajukat, körmeiket, szintén arcukat is piros (kna) festékkel szinezik. A' Piktok hajukat kékre festik. Egyáltalában a' fekete haj Ásia, Afrika, 's Ujholland lakói közt a' két nemnek szent öröksége; — az egyiptusi nők azonban nem elégsznek-meg vele, hanem a' kanna (Lawsonia inermis) nevű növény szárított leveleinek porából alkotnak ők veres és sárga festéket; — kezöknek, lábuknak és hajuknak ez ad kölcsön színt. Mind ezen különczködést a' természet is látszik pártolni és segiteni. Így vannak helyek, hol a' nőnem megszakadosodik, a' férj pedig gyér bajuszát kitépi; — 's ha még mind ezzel egy jó adag könnyelműség és önszeretet is frigyesül — a' mesterkéltségekkel alakítás célján áll. A' Tunguzok közép termetet szeretnek; — 's míg a' malabari lakó orrát gyűrűkkel rakja-meg, Szokotora szigeten sokan az Arabok

közül minden szembe-ötölő tagukat különféle bebökött képpel diszesítik; és ez mind pusztá szokás, valamint az is, hogy Guianában a' szépem korán sem tárgya az imádásnak, hanem férjének nyomorú rabja; ezeknek tehát természetesen nem lehet a' pipere-asztal mellett új és újabb szerepeket a' divat-világból fényre hozni.

A' Zemblaiak homlokukat kék vonásokkal himezik; a' társas szigeteken csak az lehet szép, kinek széles arczán tompa orr fitog; — hogy pedig bőrük finom maradjon, kókusz olajjal kenik testöket. — Némelly téreken a' függő nagy arczok diszesek, mint horvát szomszédainknál néhol a' golyvás nyakú nőkön. — De a' természet is kínálkozik efféle ritkaságokkal. — Nem érdekes-e például hallani, hogy az amerikai földszoroson csupa gömbölyөг alma - arczok lelhetők a' két nemnél? — Chinában és a' philippinai szigeteken a' kék szem legnagyobb ritkaságok közé tartozik. Nikobar szigetén a' nőnemnek nincs szemöldöke. China a' nagy és kövér testeket tartja szépeknek. — A' Moukoisok közt találatnak egyes emberek, kiknek lábszáraik olly vastagok, mint egy közönséges emberi test. De mit nem tesz a' szokás? A' török leány, habár arczán a' pirosságnak nyoma sincs, szép; — nagy fényes élénk szemek fő vonásai a' török szépségnek. Igy olvashatni a' korábban, hogy a' mennyben olly nagy fekete szemek diszesítendik az égi szüzeket, mint egy nagy tojás. — Szépen görbült orr, rózsás száj, sima dombor arcz, egyenes homlok a' török nőket kimondhatlan szépekké teszi.

A' sierraleonei feketék arczukba különféle virágokat metszenek, és ezeket színesítik. A' Tauriaiak csak férjhez menetelők után festik arcaikat.

PLOBTZ.

ELBESZÉLÉS.

A' p r ó b á l t a t á s.

(Vége.)

„No! — szólt a' bramin — szorosan ismered kötelességedet, mit tenned kell törvényeink szerint: sükségtelen említnem, hogy rendosztályod vesztese tilt azoknak köréből, kikkel egykor éltél. Itt 's a' túl-világon közöttünk minden érintés megszűnt; te a' paradicsomot vesztéd-el, melyet egykor örökségednek tekinthettél.“

A' bramin e' szavakat megindulás nélkül mondta ugyan, de olly hangon, melly az örök elválásról meggyőződését árulá-el.

„Tehát lehetlen — szólla lélek-szorongással a' kinzott nő, még mindig lábainál heverve — hogy bünbánás és szenvedések által előbbi sorsomat visszanyerhessem? — Legyenek bár milly réttentők, én kész vagyok értted önként alájok vetni magamat; inkább nem aka-

rok élni, mint fájdalmak közt kintlódni a' nélkül, hogy vigasztalást remélhessek.“

„A' dij, mellyen előbbi sorsodat visszanyerheted, ha az illető törvényszékhez folyamodandsz, éltedbe kerülhet.“

„Még is inkább akarom; mert jobb meghalni, mint utálva 's megvettetve élni.“

„Gondold-meg jól, mi előtt választasz. — A' halál rettentő annak, kit túl a' siron remény nem vár. Azon rettentő eset pedig, melly téged ért, minden reménytől megfosztott. — Te ál-isteneknek hódoltál, 's félek, ez soha meg nem bocsájtathatik. — A' reád váró veszedelem borzasztó.“

A' bramin kitünő hatással birt rend-osztályánál, 's eltökélé megpróbálni, hogy azon főnökök, kik minden vallásos esetet megbíráltak, nőjét nem oldhatnák-e fel az átok és száműzés alól. — Gyakran sikerrel tapasztalá ő már illy esetekben befolyását. — De a' kinok, mellyekkel illy vétkesek magukat tisztítani rendeltettek, olly iszonyúk voltak, 's olly szigorún hajtattak végre, hogy a' bűnbánó alig remélheté azokat életben kiállhatni. Reménye mind inkább csüggedt, ha azon hajthatlan férjfiak határozottságára gondolt, kiknek az átkot kelle visszavonni, melly két lényt határtalan fájdalmakba merite. — De várakozása ellenére barátságosan hallgatták előterjesztését, 's tüstént tanácskoztak, mit tevők legyenek, hogy az elátkozott nőt előbbi sorsába helyezhessék.

Nem sokára következőleg határoztak. Tekintve azt, hogy erőszakkal ragadtatott-ki övéi köréből a' vétkes, és elháríthatlan körülményektől kényszerítették azon istenekről lemondani, kik egyedül képesek jelen és jövődő boldogságot biztosítani, e' körülmények és igaz bűnbánása miatt a' büntetések legkisebikével lesz a' vétkes büntetendő. — Hogy tehát rend-osztályába ismét felvételhessék, ötvenkilencz másod perczig (olly határozás, melly különös kegyes tekintetből eredett) forró olajjal tölt üstbe köteles magát mártatni.

Midőn ezen ítélet, mellytől feljebb-vitel nincs, kimondatott, 's a' férjnek tudtára adatott, ez, kinek reménye a' barátságos fogadtatás által éledni kezdett, ijedtében megmerevedett. Világos volt, hogy e' borzasztó próbáltatást egy halandó sem élheti felül. — Már látta még mindig forrón szeretett nőjét a' megmérhetlen kinok közt elalélni; mert ha a' rettentő bíróság már egyszer megkérdezett, az ítéletnek végre kellett hajtani. — Közlé nejével az ítéletet, 's ő ennek hallásán meg sem illetődve, készült magát az iszonyú próbáltatás alá vetni,

,Valóban szerencsés vagyok — szólla, 's egy könyecsep csil-
laga bájló szelid szemében — azon gondolat mellett, hogy halálom
által félre lépésemet jóvá tehetem. — Hiszem, hogy ez áldozat által
részesen leendek a' túl világon azon boldogságnak, melyet itt el-
veszíték.'

Az engesztelő áldozatra következő nap rendeltetett határnapul.
— A' szerencsétlen férj nem mulaszthatá-el, hogy az imádott bűnbá-
nót még egyszer ne lássa, jöllehet törvényei tilták bizonyos határ-
vonalon túl hozzá közelíteni: az emberi érzelmek hatalma erőt vett
a' halandók önkényén épült törvényeken, bár szentek azok az igaz
Hindu előtt; 's a' bramin elhatározá, hogy végső találkozása nejé-
vel e' világon kölcsönös lelki megleléssel végződjék.

Minthogy a' remete lakbelsejébe nyomulni senki sem me-
részlott, mert szoros elvonultságát az egész környék ismerte, a'
bramin ajánlá nejének, hogy nevezett lakfedele alatt néhány
órát töltsön, mi előtt egymástól örökre elválának. — De az utób-
bit nem lehet rá venni, mert félt, hogy férjét is magával rántja
változhatlan sorsának örvényébe, 's részesíteni azon keserű gyü-
mölcökben, melyek saját vétkéből csiráztak-ki. — ,Elég keserves
a' nyomort szemlélni, melybe én taszítalak, — látni, hogy fiatal
korod virágai idő előtt asznak össze, — 's tapasztalni, miképp' te
erőtéljes ifjú nyomorulttá 's öreggé törpültél! még veszélyeztessetek
is, hogy közel létem által azon mélységbe süljedj, melyből maga-
mat minden áron menteni törekszem.'

Földig hajlott a' jó 's megengesztelt szent előtt, 's ezt alázatos-
sága jeléül homlokával illette, és egy nehéz sohajjal elfordult. —
A' bramin nem tartóztatá az elválót, hanem bizonyossá tévé, hogy
következő napon tanúja leend állhatatosságának. — Midőn egyedül
maradt, fájdalommal emlékezék az időről, melyben annyira boldog
volt, midőn még a' szerencse napja világított egén, 's az öröm me-
leg érzése szívét hön dobogtatá! Az imádottnak végső látása, ki
egykor egész földi boldogsága volt, felolvasztá a' jég-takarót, mely
szívét a' nyomor 's fájdalomnak most mult éveiben körülövedzé.
Sokáig elfojtott érzése felebredt, 's lelke telve lön a' multak emléké-
vel. — Az élet ismét úgy tűnt-fel előtte, mint egy harmattól ra-
gyogó virág, mely bájos illatot lehel, 's e' szép bimbó letöretett,
az öröm-teljes kép elhervadt örökre, és visszahozhatlanul. Fájdal-
mai erőt vettek rajta; a' nedves földre terült, és keservesen zo-
kogott.

Szürkült a' próbáltatás napja, a' babona-oltárhoz vezetteték az
áldozat. — Két férjfi lépdelt előtte szíjakkal ellátva, melyeken az
áldozat a' forró olajba volt mártandó. — Hallgatva, elszánt lép-

tekkel haladt a' nő előre, és bátorsággal várta a' bizonyos halált, miből látszott, hogy a' túlvilág boldogsága lebegett előtte; karait melljén keresztbe tette, 's arczát ünnepélyes határozottsággal ég felé emelte.

A' borzasztó szertartás helye egy szentelt mély tónak partja volt, nielly körül számíthatlan mennyiségű nézők toladtak. — Robogó tűz felett négy lapos kövön egy vas edény volt látható, melly koporsóhoz hasonlított, majd színig töltve kókus olajjal; ez az időről időre zsirral élesztett lángok felett csendesen forrott. — A' szerencsétlennek férje, ki az elkerülhetlen halálnak ment elejébe, közel a' tűzhöz állott; arczán a' legmélyebb megindulás látszott; szemei mélyen beesve, vérrel körülfutva, bepókhálosodtak. Egy szót sem szólt, 's ajka még is reszketett, és sovány, búbarázdált képe minden vonásán olvasható volt az érzések terhe, mellyek keblében dultak. — Ujjai reszkettek, midőn a' homlokán nagy cseppekben tóduló izzadságot törölni akarván, kezét felemelte; egész valója remegett a' fájdalmak terhe alatt, mellyek lelkét nyomták-le.

Az alatt rettentő félelmének tárgya az áldozat helyére ért. Rá tekintve a' buzogva forró olajra a' braminnő, melly húsát csontjától elválasztandó volt, a' nélkül, hogy megrettent volna; szeme meg sem pillant; ajka nem reszketett; még léptei sem voltak botorkázók, midőn a' kis alkotmányra fellépett, melly mintegy három láb magasra volt a' föld színétől emelve, hogy általa az üst magasságához, mellybe mártandó volt, emeltessék. — Midőn a' padozatra fellépett, egy méltóságos tekintetet vete a' körülálló néptő megre; borzadni látá férjét, midőn az üsthöz közelite, 's csendes görcsös vonaglás volt arczán észrevehető, de csak egy pillanatig, 's ismét visszatért rendithetlen nyugalma a' halálos készülteknek közepette. — Még egyszer csendesen fohászkodék, és ekkor szemei beköttek, és jelül karjait felemelni utasított, ha imádságát végezi. — Azon pillanatban, midőn szemei takarva lettek, a' többől egy már az előtt lesülyesztett nagy fa-edény huzatott-fel vízzel telve, és melléje alkalmaztatott; 's midőn jelt adott, hirtelen bele mártatott a' vízbe. — Alig hagyatott néhány másod perczig a' vízben, még is eszmélet nélkül volt, midőn kiemelték. — Ama borzasztó gondolat, — most, most esik a' forró olajba — eszméletét annyira megtöré, hogy ha valóban forró olajba mártatott volna is, nem lett vala halála kinos.

Sok idő kellett, míg ismét magához hozatott, elannyira, hogy méltán lehetne tartani halálától. Végre félelmes szorongások közt volt férjének határtalan örömeire éltenek jeleit adá, 's ön tudata vissza tért, és újra kivivott jogaival rendjének visszaadatott.

Midőn egészen magához tért, a' Panderém, ki őt a' forró olajba mártásra ítélé, hozzá fordult, mondván: köszönd bátorságod és állhatatosságodnak, hogy ismét férjedé 's a' társaságé vagy. — Ha a' reád mért rettentő büntetéstől visszarettentél vala, következése nemcsak halálod hanem a' boldogok lakja szerencsésének elvesztése is lett volna. — Kegyes elszánásod, melylyel magadat az ítéletnek alávetéd, vétkeidről megtisztított, 's ismét fel vagy közünkbe véve a' rendnek minden jogával. — Legyetek férjeddal együtt olly boldogok, mint érdemlitek.

Férje karai közé veté magát az öröm-ittas nő; érzései rajta erőt vettek, 's az öröm tévé azt, mit a' borzadás nem tehetett. — Arczát könnyűvel áztatá. — A' bramin visszanyert nejét győzelmi pompával vezeté vissza régi lakába. Hajdani boldogságának visszatérte megadá régi egészségét. Test-alkata ismét erőteljes, szeme fénylő, hangja csengő lett. — A' boldog pár szerencsésen 's egyetértésben élt még sok időt, számos maradékkal megáldva, 's a' szép braminnőnek története még sokáig rege tárgya maradt a' malabari partokon.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Néhány szó a' hidegségi 's melegségi fokról.

(Vége.)

Réné Antoin Ferchault de Reaumur Rochelleben született 1683-ban, ki legnagyobb természetbuvára volt korának 's népének. Tagja lön 1708-ban a' parisi akademiának, 's 1709-ben megjelent egy irata akademiája memoire-jában: „De la Formation et de l' auroissement des coquilles des animaux“ — mellyben állítá, hogy a' pikkelyes állatok pikkelyei azon nedv keményedéséből erednek, melly kinyomul ezen állatok porusaiból. — 1718-ban egy értekezést adott-ki franczia országnak aranyat hordó folyóvizeiről, mellyben egyszersmind bebizonyítá, miképp' lehet belőlek legkönnyebben kinyerni e' nemes érczet. Számos próbái a' vas átváltozásáról aczellá hasznos következésűek voltak, sőt egy úttal azon ideára vezették, hogy egy módot találjon, melly által az öntött vasat át lehessen változtatni kovácsolt vassá, miről 1722-ben egy különös értekezést is bocsátott közre. A' porcellan készítése, ugy hasonlólag annak különfélesége nagyon sokat foglalataskodtaták őt. Ügyekezek a' japáni porcellant utánozni, melly alkalommal azon gondolat ötlött eszébe, hogy a' közönséges üvegtömegből porcellant készítsen. Nem tagadhatni ugyan, hogy a' létre hozott készítmény nem állott egy fokon a' valódi porcellannal szép fehér színre nézve; azonban technikai czelokra ez olly haszonvehető volt, mint amaz. — Különösen nagy hirt nevet szerze Reaumur magának (1750) borszesz-thermometrumának készítése 's a' fokmérteknek annál felállított beosztása által, mellyet megtartottak még akkor is, midőn később a' borszeszt kénesóval cserélték-fel. — 1765-ben az akademiának egy írást adott által azon mesterségről 's különféleségről, melylyel a' külön nemű madarak építik fészkeiket; ezentúl vizsgálatokat tön ezen állatok emésztéséről. Egyike legnagyobb

műveinek: „L' histoire naturelle des Insectes“ 6 kötetnyi terjedtségben sok felvilágosítást közöl ezen több fajú állatok elszaporodásáról, nemesítéséről 's életmódjáról. Reaumur egy esésnek következtében halt-meg Bermondiereszig- szágán a' Maine tartományban 1757-ben, dicső életpályája 74-dik évében.

NOVÁK DÁNIEL.

KÜLÖNFÉLE.

Százados ritkaság. Jun. 18-kán halt-meg Wolfachban (Baden) egy 81 éves agg nő; e' tiszteletre méltó Sára 15 gyermeknek volt anyja, 87 unokának nagyanyja, és 40 másod unokának dédükje; — így összesen 142 utódnak törzsfája. Ez olly tetemes szám, melly sok kis közönségét meghaladja.

Gyöngéd anyja. Parisnak egyik külső városában egy ház ajtaján követhető, írójának bizonynyal tömérdek izzadtságába került felírás olvasható: „Itt reggel estve meleg tejet 's friss vizet kaphatni.“ — Egy czédula - hordó mindjárt ez írás mellé ragasztá a' fő rendőrségnek azon parancsát, melly a' marha-hizlalóknak keményen tilalmazza a' város falai közt azon állat tartását, mellynek husát a' zsidóknak enni nem szabad. A' parancs szigorú: az egészségre ügyelő rendőrség parancsából a' szegény sertések Parist oda hagyni 's a' vártelken kénytelenek tanyát ütni. E' parancs sok gondot okozott a' tejárusnénak, kit nem sokára mint gyöngéd anyát fogunk megismerni. A' jó asszony egyik családját az állatország e' száműzött osztályának négy hónap óta anyai szorgalommal ápolá, és rőfögő kedvenceit nem akará a' világsikamlós pályájára eresztetni. — De mit tegyen? a' felvigyázat nagy, — a' porosz-lók különösen vigyáztak házára — és valóban már más nap reggel, midőn a' nap még alig szürkült, durva kopogás ébreszté-fel álmából: a' zörgők porosz-lók voltak. Kérdéseikre elfogultlansággal felelé a' háziasszony, hogy a' fő rendőrség parancsa szerint nevendékeit már tegnap a' vártelekre küldötte. A' vizsgálódók azonban ez állításra nem ügyelve, egy szobába mentek, hol egymás mellett öt ágy állott, 's mindegyikben egy alvó feküdt. — „Ezek gyermekeim — mond az aggódó tejárusné, — vigyázzatok, hogy fel ne költsétek őket!“ — Most egyik ágyból rőffenés hangzott feléjük. A' czirkáló őrsereg parancsnoka fűlelni kezdett. — „Ez Gábor fiam, ki mindig illy hortyogva szokott alunni!“ — Ismét rőfögés. — Ez Jóska, a' csintalan, mindig a' malaczok rőfögését szokta utánozni, 's im, most még álmában is azzal vesződik. „Nem de, Jóska szöke?“ — kérdé egyik porosz-ló. — „Igen, szöke“ felelé a' tejárusné. — „Szegény asszony, ugy hát kiesérelték fiadat, mert ez ágyban fekvő barna, 's a' mellett, mint látom, négy lába van.“ — És a' takarók azon pillanatban minden ágyról lerepültek. A' rendőrség által száműzött állatokról csak nagy ügygyel bajjal tudták a' ruhákat levonni, 's a' meztelenítetteket börtönbe kísérték. Már hogy hus- vagy kő-börtönbe vitték-e a' foglyokat, arról még nem tudósítottunk. Ha parisi levelezőnk netalántán megírná — mit bajosan hiszünk — mi is közlendjük olvasóinkkal.

Káros fecsegés. Milly káros következtései lehetnek a' meggondolatlan beszédnek, jelen történetből megbizonyodik. — Bizonyos gazdag Parisi, kit a' közsvény kínzott, elnyulva ült karszekében, midőn egy tisztas öltözetű idegen következő szókkal lepett-be hozzá: „uram, engem K. ur küld önhez; én őt meggyógyítottam, 's önnek is ajánlom szolgálatomat. Sokat szenved ön?“ — „O, igen!“ — lön a' válasz. — „És csak bajosan jár ugy-e?“ — „Ah, én

sehogy sem járok! — „Hogyan? még a' szobában sem?” — „Fel sem állhatok.” — Az idegen most szaporán összeszedett órát, gyűrűt, erszényt, 's több más ékszert, és eltűnt a' nélkül, hogy a' mozdulni képtelen beteg e' finom tolvajt gátolhatta volna.

A' pénz-vesztegetésnek új módja. Paris nem régiben különös jelenetnek volt tanúja, t. i. egy billiard-parthie-nak, melyet a' lovász-társaság két tagjának fogadása következtében lóháton játszottak. A' tétel 200 louis-dor volt, 's a' partiet éjfél előtt be kelle végezni. E' czélra két póni választott, Triste à Patte és szüz, mely utóbbi a' versaillesi lóverseny-nél is pályázott. Patkójaikat leszedvén, harisnyát vonták lábukra, 's a' lóháton ülő játsszók láncsa helyett dákóval fegyverkezének. Bámulatos ügyességgel játszottak a' vetélytársak, és lovaik a' legszilajabb kaczagás mellett is nyugodtan maradtak. Egy óra negyed múlva marquis Ch. V. kiáltatott ki győzedelmesnek. Ellenfele azonban reményli, hogy jövő alkalommal övé leend a' diadal.

EMLEKMONDÁS.

Gyermeki örömek.

Kedv és örömben úszik
A' gyermek élete;
Vidám, miként szívének
Borútlan érzete.

Ha a' tiszta 's fogékony
Gyermek-szív megmarad:
Ugy még a' görbe ősz is
Öröm-kalászt arat.

MATRCS I RE.

Emberek. — Könnyű lapták vagyunk a' sors-gyermek kezében, hirtáló sajkák az élet-tenger hullámain.

FÁY ANDRÁS után K. H. K. J.

Mult örömek. A' jótékony természet varázsdús színeket nyújt a' szerencsétlennek, feledni jelentétét; 's ne hasonlitsanak-e minden elmúlt örömeink inkább azon gyöngyhöz, melyet elvesztünk élet-étkünk-ből, de valaha ismét feltalálni reménylünk — mint fősvénynek elrablott kincséhez, mely végett az fukar kislelkűségből öngyilkosává lesz?

FRANKENBURG ADOLF (1838. Hajnal)

Ritka. — Minden, mi valódi szép és dicső, ritka: de nem minden, mi ritka, becsülésre méltó.

Gr. OXENSTIRN után S. KAROLINA.

Szórejtvény.

Mennyei nektarként nénéd ivogatja egészem' —
A' meleg égöv adott, 's pénz hozza messze ide.
Vesd-el fűm ékét, 's tedd azt végemnek utána,
Mérték lesz, melylyel életet adsz, ha veszünk.

MISKOLCZY ISTVÁN.

Előbbi rejtvény: éghajlat.

Figyelmeztetés. Folyóiratunkból még egykét teljes számú példányt szolgáltatunk előfizetésükkel elkészült t. pártfogóinknak.

Szerkeszi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.